ΑΡΙΘ. 228. ΣΥΡΟΣ ΤΗΝ 31. ΙΟΥΛΙΟΥ 1843 ΕΤΟΣ ΣΤ

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Τιμὴ ἐτησία τῆς Ἐφημερίδος ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας Δραχ. 30.
καὶ ἐκτὸς . . . 36
Τιμὴ καταχωρήσεως διὰ τὰ δικαστικὰ λεπ. 12 δι ἑκάστην γραμμὴν

Ὥσπερ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέρει τοὺς εὐψυχοτάτους πρώτους τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιτείαις λυσιτελεῖ τοὺς φρονιμωτάτους καὶ δικαιοτάτους προΐστασθαι τοῦ πλήθους. (Ἀριστοτέλης.)

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Αἰὼν τῶν Παρισίων ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως τὸ ἀκόλουθον ἀξιόλογον ἄρθρον, ἀφορὸν τὴν ἄνευ μεγάλων ταραχῶν βελτίωσιν τῆς τύχης των ἐργατικῶν τοῦ λαοῦ κλάσεων.

« Ἡμεῖς ζῶμεν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὑπάρχει μεγάλη εἰς τὰς κοινωνίας κίνησις· ἡ ἐκ Θείας προνοίας πορεία τῶν πραγμάτων σύρει ἓν μέλλον ἄγνωστον· ἡ Ἱσπανικὴ χερσόνησος, ἡ Ἀμερικανικὴ ὁμοσπονδία, ἡ Ἀγγλία, ἡ Ῥωσσία καταβάλλουσι μεγίστην προσπάθειαν, ἐκείνη διὰ νὰ ἀνακτήσῃ μὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν της νόμιμον τινα ἐπιρροὴν εἰς τὰς τύχας τοῦ κόσμου, αὕτη διὰ νὰ ἐπεκτείνει τὸν κύκλον τῆς ἐνεργείας της· ἀλλ' ἄν τις ἐξετάσῃ μὲ ἀκρίβειαν τὴν πρώτην αἰτίαν καὶ τὸ παραγόμενον ἀποτέλεσμα ὅλης αὐτῆς τῆς ἐργασίας, θέλει εἴδει ὅτι ἡ βάσις τῆς παλαιᾶς πολιτικῆς ἤλλαξε καθ' ὁλοκληρίαν· δὲν εἶναι πλέον αἱ πολεμικαὶ κατακτήσεις αἵτινες διεγείρουν τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν λαῶν καὶ ἀναζοπυροῦν τὰς μεγάλας ἐλπίδας των· ἀπόφευγε τὰ ψευδῆ φαινόμενα, ἔμβα εἰς τὸ βάθος ὅλων τῶν ζητημάτων περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος τὴν σήμερον, καὶ θέλεις ἴδει ὅτι τὰ πρῶτα τείνουν πρὸς ἓν κοινὸν κέντρον, ὅτι τὸ πρώτιστον ἔργον τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ἡ ζήτησις τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ παντὸς εἴδους δουλείας.

Ἡ Γαλλία δὲν παύει ἀπὸ τὸ νὰ ζητῇ νὰ καθέξῃ τὸν πρῶτον τόπον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς εἰρηνικῆς αὐτῆς ἐπαναστάσεως· αὐτὴ φαίνεται, ἐξ ἐναντίας, ἐκλελεγμένη διὰ τὴν πλέον ὑψηλὴν ἀποστολήν. Τὸ εἴπαμεν καὶ ἄλλοτε, καὶ πάλιν τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, ἡ Γαλλία ἀναζωπυρουμένη ἀπὸ τὸ βαθὺ αἴσθημα τῆς κοινωνικῆς ἐπιηκείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνου ἀξιοπρεπείας, ἀποβλέπουσα πάντοτε μὲ ἐνθέρμον ζῆλον, κατὰ τοὺς δυνατοὺς ὅρους, εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς μεγάλης ἀρχῆς τῆς ἰσότητος, φέρει πάντοτε μεθ' ἑαυτῆς τὰς ἐλπίδας τοῦ κόσμου· αὐτὴ εἶναι ἥτις, διὰ τῶν νόμων της, ἐσύστησε τὴν δικαιοσύνην εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν ἰσότητα εἰς τὸ κράτος· αὐτὴ εἶναι ἥτις, πρὸ ἡμίσεως αἰῶνος, ἀγωνίζεται νὰ λύσῃ τὸ μεγαλήτερον πρόβλημα τῆς ἰσότητος, ὁποῖον εἶναι ἡ ἐκ τῆς δουλείας ἀπαλλαγὴ τῶν ἐργατικῶν τοῦ λαοῦ κλάσεων. Καὶ ἐπειδὴ οἱ λαοὶ ἐγνώρισαν τὰς προσπαθείας της καὶ τὴν τύχην της, ἔφθασε νὰ λάβῃ ἐκ τούτου τὴν ἠθικὴν ἐπ' αὐτῶν ὑπεροχήν.

Τὰ πάντα τείνουν νὰ ἀποδείξουν τὴν ἀνωτέραν εἰς τοῦτο ἐπιρροὴν τῆς Γαλλίας, ἡ γλῶσσα της, τὸ πνεῦμά της, οἱ νόμοι της, αἱ θεσμοθεσίαι της· ἡ τόσον καθαρὰ, τόσον ἀκριβὴς, τόσον πλουσία κατὰ τὰ φιλολογικὰ ἀριστουργήματα γλῶσσά της, ἥτις διεδέχθη τὴν σοφὴν γλῶσσαν τῶν παρελθόντων αἰώνων ὥστε νὰ γένῃ ὁ κοινὸς τῶν ἐθνῶν δεσμός· οἱ νόμοι της οἵτινες εἶναι ὁ μεγαλοπρεπὴς τύπος τῶν κατακτήσεων τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ οἵτινες, διασπαρέντες εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην κατὰ συνέπειαν τῶν κατακτήσεων τοῦ Ναπολέοντος, βασιλεύουν ἀκόμη εἰς τὰ μέρη ὅπου ἔρθασεν ἡ δύναμις τῶν ὅπλων μας· τὸ μεταδοτικὸν, πολιτιστικὸν, ἀφιλοκερδὲς πνεῦμα της, τὸ ὁποῖον ἐπίκειται ἐπὶ τῶν ξένων γενεῶν διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ ὀρθοῦ λόγου· αἱ θεσμοθεσίαι της τέλος πάντων, αἵτινες, χάρις εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἑνότητος καὶ τῆς συγκεντρικότητος, παρέχουν χαρακτῆρα τινα ἄγνωστον δυνάμεως καὶ μεγαλείου εἰς ὅλα τὰ νεοσύστατα συστήματα, ἢ ἐκτελῶσιν ὥστε ὁλόκληρον τὸ ἔθνος νὰ ἐνεργῇ ὡς νὰ ἦτον εἷς μόνος ἄνθρωπος.

Ἡ ἐνεστῶσα ἀποστολὴ τῆς Γαλλίας, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, εἶναι ἡ ἐκ τῆς δουλείας ἀπαλλαγὴ τῶν ἐργατικῶν κλάσεων, ἡ ἀπαλλαγὴ των διὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς βιομηχανίας, διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ διὰ τῆς ἠθικότητος ἥτις

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ

Ὁ Μουφτὴς τοῦ Ἀλγερίου,

Ὁ Μουφτὴς τοῦ Ἀλγερίου ἀπεβιβάσθη ἐσχάτως εἰς Τουλὸν. Ἓν πρόγραμμα εἰς ἀραβικὴν διάλεκτον, τοιχοκολληθὲν εἰς ὅλα τὰ τείχη τοῦ Ἀλγερίου, γνωστοποιεῖ, ὡς ἔγγιστα μὲ τὰς ἀκολούθους λέξεις, τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον προσέβαλε τὸν ἀρχηγὸν τῆς μωαμεθανικῆς θρησκείας. « Μάθε ὅτι ὁ σχεὶκ μουφτὴς Μαλέκις ἀποβάλεται καὶ ἐξορίζεται εἰς νῆσον τινα τῆς Γαλλίας, πλησίον τοῦ Τουλὸν ὀνομαζομένην νῆσον τῆς ἁγίας Μαργαρίτης, διότι παρήκουσε τὰς διαταγὰς τοῦ μεγάλου Βυζίρη τοῦ πολέμου. Ὁ σχεὶκ ελ Μεσσὶδ (ἀρχηγὸς τοῦ Σχολείου) τοῦ μεγάλου τζαμίου, Σίδι Ἀχμὲτ Βὶν Ἀχὸρ, ἀπεβλήθη καὶ ἐξορίσθη ὡσαύτως, ὡς ὁ μουφτὴς, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. Ἡ κυβέρνησις θέλει νὰ κάμῃ καλὸν εἰς τοὺς μουσουλμάνους σεβομένη τὴν θρησκείαν των· θέλει δὲ διορίσει εὐθὺς, μεταξὺ τοῦ σώματος τῶν πεπαιδευμένων, ἕνα διάδοχον τοῦ μουφτὴ, καὶ ὁ μέλλων νὰ λάβῃ τὴν ἀξίαν αὐτὴν θέλει πληρώνεσθαι ἀπὸ τὰ ἔξοδα τοῦ κράτους. »

Τὸ αὐστηρὸν μέτρον τοῦτο ἀπεδώθη εἰς τὰς συνενοήσεις τοῦ μουφτὴ μετὰ τοῦ Ἀδὲλ-Ἐλ-Καδὲρ, συνεννοήσεις αἵτινες ἀνεκαλύφθησαν τάχα ἀπὸ τὰς ἀλληλογραφίας εὑρεθείσας εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Σμάλα κυριευθὲν ἀπὸ τὸν δοῦκα τῆς Αὐμάλης· ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀλληλογραφίαν μιᾶς ἐφημερίδος τοῦ Τουλὸν, ἰδοὺ πῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα.

Ὅλα τὰ ληφθέντα μέχρι τοῦδε μέτρα διὰ νὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ μουσουλμάνοι τοῦ Ἀλγερίου νὰ στείλουν τοὺς παῖδας των εἰς τὸ Γαλλικὸν σχολεῖον διὰ νὰ μάθουν τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, ἀπέβησαν μάταια. Εἰς μάτην ἐσυστήθη δημόσιον σχολεῖον καὶ ἐπροκηρύχθη νὰ διδάσκωνται εἰς αὐτὸ οἱ παῖδες ἀμισθί. Μόλις καὶ μεταβίας ἡ διοίκησις ἠδυνήθη νὰ πείσῃ δέκα ἢ δώδεκα ἐκ τῶν μουσουλμάνων διὰ νὰ στείλουν τοὺς παῖδας των εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο. Οὕτως, μετὰ δεκατριῶν ἐτῶν κυριότητα, δὲν εὑρίσκονται εἰς τὸ Ἀλγέριον, μεταξὺ τῶν μουσουλμάνων, εἰμὴ οἱ μικροὶ παῖδες τοῦ δρόμου, τινὲς ἐργάται καβύλοι καὶ βίσκεροι καὶ δημόσιαι γυναῖκες, οἵτινες ἐννοοῦσι κατά τι τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Ἐν τοσούτῳ ἡ διοίκησις τῆς Ἀλγερίας καὶ ὁ Κ. ὑπουργὸς τοῦ πολέμου ἐπεθύμουν μεγάλως νὰ διαδοθῇ ἡ γαλλικὴ γλῶσσα μεταξὺ τῶν ἰθαγενῶν καὶ μάλιστα μεταξὺ τῶν μουσουλμάνων ἀνωτέρας κατά τι τάξεως ἀπὸ τὸν ὄχλον. Διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὸν σκοπόν των, φαίνεται ὅτι δὲν ἐστοχάσθησαν νὰ βάλλουν ὑπὸ μισθὸν τοὺς μουσουλμάνους διδασκάλους τῶν σχολείων, καὶ νὰ ἐπισύρουν μὲ τὸ μέρος των τοὺς μουφτίδας, τοὺς καδίδας καὶ τὸ σῶμα τῶν οὐλεμάδων, παραχωροῦντες εἰς αὐτοὺς καμμίαν σύνταξιν. Ἰδοὺ ποῖον μέτρον ἐλήφθη ἐπὶ τέλους.

Ὁ Κ. Διευθυντὴς εἰδοποίησεν εἰς τὸν μουφτὴν ὅτι, κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, θέλει πηγαίνει καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς τὸ μουσουλ

γεννᾶται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς προγνωστικότητος καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ μέλλοντος. Διατί ἐνῷ αἱ θεσμοθεσίαι, αἵτινες εἶναι διορισμέναι νὰ κανονίζουν τὴν ἐλευθέραν ἐργασίαν εὑρίσκονται ἀκόμη εἰς τοσαύτην ἀτέλειαν, ἐνῷ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις εἶναι σχεδὸν μηδὲν, ἐνῷ τὰ προγνωστικὰ καταστήματα ἀφήνουν τόσας ἀβεβαίους ἐλπίδας, ἕν εἶδος γενικοῦ ἐνστίγματος λέγει εἰς τὸν κόσμον ὅτι μία καλητέρα κατάστασις τῆς τύχης τῶν μικρῶν τοῦ λαοῦ τάξεων περιμένεται ἀπὸ τὴν Γαλλίαν μόνην; Τοῦτο προέρχεται, ἀπὸ τὸ ὅτι ἡ ἐπανάστασις ἥτις δὲν δύναται νὰ φανῇ εἰμὴ βαθμηδὸν εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν πραγμάτων, ἐξεπληρώθη παρ' ἡμῖν ἐντελῶς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διανοίας, εἰς τὴν δημόσιον συνείδησιν. Αἱ θεσμοθεσίαι εἶναι ἀτελεῖς, ἀλλὰ τὸ αἴσθημα τῆς συμπαθείας τὸ ὁποῖον ἐμπνέει ἡ θέσις τῶν ἐργατῶν εἶναι μέγα· αἱ συνέπειαι τῆς ἀρχῆς αὐτῆς θέλουν ἀναπτυχθῆ διαδοχικῶς καὶ ἄνευ ἐμποδίου, διά τινος βραδείας μὲν ἀλλὰ τακτικῆς τρώντι ὁδοῦ.

Δὲν θέλομεν ποτὲ, καὶ πρέπει τις νὰ ἐννοήσῃ καλῶς τὴν ἀλήθειαν ταύτην, δὲν θέλομεν ποτὲ φθάσειν νὰ ἀσφαλίσωμεν τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τῶν ἐργατῶν, ἀπομακρινόμενοι ἀπὸ τὴν ζήτησιν ἑνὸς τεχνικοῦ διοργανισμοῦ τῆς ἐργασίας, ὁμοψύχως ἐφευρηθησομένου καὶ ἀφ' ὅλην τὴν ὁλομέλειαν ἐγκριθησομένου. Τοῦτο τότε μόνον θέλει κατορθωθῆ, ὅταν δοθῆ καὶ εἰς τὴν συστατικὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῆς βιομηχανίας, ἥτις εἶναι ἡ θεμελιώδης βάσις τῆς ἡμετέρας κοινωνικῆς καταστάσεως, τὸ συμπλήρωμα τὸ ὁποῖον τῆς ἐλλείπεται· ὅταν συστηθῶσιν αἱ θεσμοθεσίαι ἐκεῖναι αἵτινες εἶναι πρόσφοροι εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἐργασίας, αἱ θεσμοθεσίαι αὗται αἵτινες εἶναι μέτριαι εἰς τὸ βάδισμά των, ἀλλὰ γόνιμοι εἰς τὰ ἀποτελέσματά των, καὶ αἵτινες προστιθέμεναι ἡ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης, τακτοποιοῦν τὴν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τῶν διανοητικῶν τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεων.

Αἱ ἀναμορφώσεις αὗται πλησιάζουν νὰ πραγματοποιηθῶσι· τὸ πτωχοκομεῖον, ἡ ἀρχάριος ἐκπαίδευσις, αἱ φιλανθρωπικαὶ ἑταιρίαι, αἱ διὰ τοὺς πτωχοὺς χρηματαποθήκαι Caisses d' epargne ὁ ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῶν παίδων νόμος, αἱ τοῦ ἐργοστασίου σφραγίδες καὶ τὰ ἀγαθοεργὰ συμβούλια, τὸ οχέδιον ἑνὸς ἀπυθεματικοῦ ταμείου διορϊσμένου διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς τύχης τῶν βιομηχάνων πρωλύτων, αὐτὰ εἶναι, ὡς ἐν παρόδῳ, τὰ νέα μέτρα τὰ ὁποῖα δεικνύουν τὰ πρῶτα μας βήματα εἰς τὸ νέον στάδιον τὸ ὁποῖον ἠνοίχθη εἰς τὰ ἐργόχειρα διὰ τῆς ἐπαναστάσεως. Τὰ μέτρα αὐτὰ παρέχουν εἰς τὸ τῆς ἑνότητος καὶ τῆς συγκεντρικότητος σύστημά μας ἐνέργειαν καὶ μεγαλεῖον πάντη ἄγνωστα εἰς τὴν παλαιὰν κοινωνίαν μας. »

— Εἰς τὴν Νομοθετικὴν τῆς 9 Ἰουλίου εὑρίσκομεν τὰ ἀκόλουθα.

Γράφουν ἀπὸ Πετρούπολιν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ δὲν εὐχαριστήθη νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν παλαιόν του πρέσβυν ἀπὸ τὴν ἁγίαν Καθέδραν, ἀλλ' ὅτι διὰ διαταγῆς τῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος ἀπεβλήθη διόλου ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους. Περὶ τῆς αἰτίας τοῦ δυστυχήματος τούτου δὲν εἶναι σύμφωνοι αἱ γνώμαι. Μερικοὶ θέλουν ὅτι ἡ διαγωγὴ τοῦ Κ. Ποτεμκίνου, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ὁμοία μὲ ἐκείνην τοῦ σιὲρ Βούνσεν, τοῦ ἐπιφορτισμένου τὰς εἰς τὴν Ῥώμην ὑποθέσεις τῆς Προυσσίας, ὅτε ἠκολούθησεν ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Κολόνης, ὑπεχρέωσε τὴν γραμματείαν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ πᾶσαν περαιτέρω σχέσιν μὲ τὸν Πρέσβυν τοῦτον. Ἄλλοι (καὶ εἶναι οἱ περισσότεροι) στοχάζονται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ, ἐπιθυμῶν νὰ τελειώσῃ μὲ τὸν καλήτερον τρόπον τὰς μετὰ τοῦ Πάππα διαφοράς τε ἔκρινε πρέπον νὰ θυσιάσῃ τὸ προηγούμενον ὄργανον τῶν θελήσεών του εἰς τὴν ἀνάγκην μιᾶς ἀπερνήσεως διὰ νὰ ἀρχίσουν νέαι διαπραγματεύσεις. Ἡ ἔναρξις τῶν διαπραγματεύσεων τὰς ὁποίας θέλει κάμει ὁ Κ. Βουτενιὲφ, μετὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς τὴν Ῥώμην, θέλουν δείξει εὐθὺς τὸ μυστήριον τῆς πτώσεως τοῦ πρωκατόχου του.

(Τὸ Σύμπαν)

— Γράμματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναγγέλουν ὅτι ἡ τελετὴ τοῦ Κυριακοῦ σώματος (corpus domini) ἔγεινε μὲ μεγίστην παράταξιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Λαζαριστῶν. Ἡ μουσικὴ τοῦ Γαλλικοῦ βρικίου ὁ Γρεναδιέρ, ἐπροξένησε μεγίστην πομπὴν εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην. Αἱ σημαίαι τοῦ ἀτμοπλοίου ὁ Μίνως ἐχρησίμευσαν θαυμασίως διὰ νὰ στολίσουν τὴν ἐκκλησίαν, τας καταλύσεις (reposoirs) καὶ τοὺς τόπους ἐξ ὧν διέβη ἡ λιτανεία. Οἱ ναῦται τῶν δύω τούτων πλοίων ἔκαμον χρέος τῶν νὰ συντελέσουν καθ' ὅσον ἠδύναντο εἰς τὴν πομπὴν τῆς λαμπρᾶς ταύτης τελετῆς. ἀλλ' ὅ,τι ὑπῆρξεν ὁ ὡραιωτερος στολισμὸς, ᾗ ὅ,τι ἐπέσυρε κατ' ἐξαίρεσιν τὰ βλέμματα τῶν θεατῶν, ἦτον οἱ ἀδελφοὶ τῶν χριστιανικῶν σχολείων ἐπὶ κεφαλῆς πλέον τῶν διακοσίων παίδων τῶν σχολείων των, καὶ αἱ ἀδελφαὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων μὲ μεγαλήτερον ἀκόμη ἀριθμὸν κορασίων τῶν ὁποίων ἡ σεμνότης καὶ ἡ εὐλάβεια ἐπροξένουν συμπαθητικὸν θέαμα. Διὰ τὰς συμπαθιτικὰς καρδίας ὑπῆρχε μεγάλη παρηγορία νὰ φαίνεται τοιαύτη πομπὴ τῶν μεγαλοπρεπῶν τελετῶν τῆς θρησκείας εἰς αὐτὴν μάλιστα τὴν καθέδραν τοῦ μωαμεθανισμοῦ, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν καβάζων τούρκων, καὶ μεταξὺ ἀπείρου πλήθους αἱρετικῶν καὶ ἀπίστων δεικνυόντων ὄχι ὀλίγον θαυμασμὸν καὶ σέβας.

— Εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐμπεριέχεται ὡσαύτως καὶ τὸ ἑξῆς.

Ἡ Α. Μ. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἔστειλεν εἰς τὸν εἰς Παρίσια σοφὸν Ῥὸθ, μίαν ταμπακοθήκην χρυσῆν ἐστολισμένην μὲ ἀδάμαντας, εἰς δεῖγμα τῆς πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν ὁποίαν οὗτος ἐπρόσφερε λογιστικὴν μηχανὴν (διὰ τοὺς λογαριασμοὺς) καὶ τῆς ὁποίας εἶναι ὁ ἴδιος ἐφευρετής.

— Ἡ ζήτησις τῆς ἀδείας ἀπουσίας τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὁ Κ. κόμης Βρεσσὼν, γαλλικὸς πρέσβυς εἰς Βερολίνον, ἀπήντησε, λέγουν μεγάλας δυσκολίας ἐκ μέρους τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ ὅστις, ἄλλως τε, εἶναι πολλὰ ὀλίγον αὐστηρὸς ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τῆς διπλωματικῆς διαμονῆς. Ὁ Κ. Βρεσσὼν συνειθισμένος εἰς τὰς ἐτησίους αὐτὰς ἀπουσίας τὰς ὁποίας ἐνίοτε ἐπεκτείνει μέχρι τῶν ἕξ μηνῶν, εἶχε τὸ ἔτος τοῦτο ἰδικωτέραν πρόφασιν διὰ νὰ ἀφήσῃ τὸ Βερολίνον, καὶ αὕτη εἶναι ἡ περίστασις ἑνὸς προσεχοῦς ταξειδίου τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Καὶ μόλον ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ δὲν συνειθίζει νὰ προαναγγέ-

---

μανικὰ σχολεῖα εἷς διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς διὰ νὰ διδάσκῃ μίαν ὥραν τὴν διάλεκτον, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸν ἐπροσκάλει νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς διὰ νὰ ἔμβῃ εἰς ἐκτέλεσιν τὸ μέτρον τοῦτο. Ὁ μουφτὴς, φοβούμενος νὰ ἐναντιωθῇ φανερὰ εἰς τὰς τοιαυτας διαταγὰς, ἀπεκρίθη εἰς τρόπον ὥστε νὰ κερδίσῃ καιρὸν· αὐτὸς ἔχει ἰσχὺν ἐφ' ὅλων τῶν μουσουλμάνων διδασκάλων τῶν σχολείων, οἵτινες ἐξαρτῶνται ἀπ' αὐτὸν, εἶναι δὲ καὶ ἀρχηγὸς εἰς τὸ ἀνώτατον σχολεῖον των ἀλλὰ τὰ καταστήματα ταῦτα εἶναι ὅλα θρησκευτικά. Εἰς αὐτὰ δὲν μανθάνεται ἡ ἀραβικὴ γλῶσσα δὶ ἄλλο εἰμὴ διότι εἶναι ἀναγκαία πρὸς κατάληψιν τοῦ Κορανίου, τὸ ὁποῖον, κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ἰσλαμισμοῦ, δὲν δύναται νὰ μεταφρασθῇ. Τὰ σχολεῖα εἶναι ὡσαύτως κτισμένα ἀπὸ εὐλάβειαν, τῶν ὁποίων μέγα μέρος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ τζαμία, καὶ οἱ διδάσκαλοι θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς ὡς ἕν εἶδος ἱερέων.

Ὁ διευθυντὴς τῶν ἐσωτερικῶν ἤθελε νὰ λάβῃ ταχείαν ἀπόφασιν ἀπὸ τὸν μουφτὴν. Εἰς μάτην στέλλει τοὺς διερμηνεῖς του διὰ νὰ τὴν ζητήσῃ ἀπ' αὐτόν. Οὗτος ἀσθενὴς καὶ φροντίζων περὶ τῆς ἀσθενείας του, εἶχε διακόψει τὰς διδασκαλίας του πρὸ δύο ἡμέρας, καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὴν ἐξοχὴν. Διευθύνονται εἰς τὸν ὀνομαζόμενον Ἀχμὲτ—βὲν—Ἀχὸρ, διδάσκαλον τοῦ σχολείου τοῦ μεγάλου Τζαμίου καὶ ἀνεψιὸν τοῦ μουφτὴ, οὗτος ἀποκρίνεται ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ διδάσκαλον Γάλλον νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ σχολεῖον του, καὶ ὅτι, καὶ ἂν ἀκόμη ὁ ἴδιος μουφτὴς τὸν διατάξῃ, δὲν ἤθελε ποτὲ ὑπακούσει εἰς παρομοίαν διαταγὴν. Εἰς τὴν ἀπόκρισιν αὐτὴν, οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι συλλαμβάνουν τὸν Σὶδ — Ἀχμὲδ —Βὲν—Ἀχὸρ καὶ τὸν φέρουν εἰς τὴν φυλακὴν. Τοῦτο μαθὼν ὁ μουφτὴς, τρέχει εἰς τὸ Ἀλγέριον, καὶ συνοδευμένος ἀπὸ τὸν δεύτερον μουφτὴ καὶ πολλοὺς οὐλεμάδες, ἔρχεται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ συγγενοῦς του. Ὑπόσχεται νὰ συμβουλευθῇ τὸν διδάσκαλον τοῦ σχολείου καὶ τοὺς συγγενεῖς, καὶ νὰ δώσῃ ταχείαν ἀπάντησιν. Ὁ Κ· κόμης Γουγιότος (ὁ διευθυντὴς) ἐγνωσμένος διὰ τὸν ἥπιον καὶ διαλλακτικὸν τρόπον του, νομίζῃ ὅτι διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ πρᾶγμα, ἀπαιτεῖται νὰ μεταχειρισθῇ αὐστηρὸν ὕφος· εἶπεν εἰς τὸν μουφτὴ ὅτι ἂν φερθῇ ὡς ἐφέρθη ὁ ἀνεψιός του, ὁ διδάσκαλος τοῦ σχολείου τοῦ μεγάλου τζαμίου, θέλει πάθει τὰ ἴδια. Εἰς τὴν διακοίνωσιν ταύτην, ὁ μουφτὴς καὶ οἱ οὐλεμάδες ἔπαυσαν τὰς συνδιαλέξεις των καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ μουφτὴ ἔγεινε τάχιστα· ἰδοὺ ἡ κατὰ γράμμα μετέφρασίς της.

« Αἶνος τῷ Θεῷ ! δύναμις καὶ κράτος οὐχ ὑπάρχει εἰμὴ τῷ Θεῷ.

Πρὸς τὸν εὐπρόσηκτον καὶ ἐπιτήδειον διοικητὴν, Κ. διευθυντὴν τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἡ ἡμέρα αὕτη εἴη ὑμῖν αἴσιος ! ὑγεία ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν ! Δεχθῆτε τὴν ὑπόκλισιν καὶ τὰς προσρήσεις μου.

Διετάχθην παρ' ὑμῶν νὰ ἐνεργήσω ὥστε οἱ παῖδες τῶν μουσουλμάνων νὰ λαμβάνουν μαθήματα τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἰς τὰ μακατίβα των (θρησκευτικὰ σχολεῖα των) μίαν ὥραν τὴν

λη τὰ ταξίδιά του, καὶ ἐξ ἐναντίας μάλιστα ἐ γαπᾷ νὰ κάμνῃ εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν τῆς Προυσσίας αἰφνηδίας ἐπισκέψεις, μ' ὅλα ταῦτα δὲν ὑπῆρξε δύσκολον εἰς τὸν πρέσβυν μας νὰ δικαιολογήσῃ τὴν περὶ ἀδείας αἴτησίν του διὰ τοῦ φόβου θεμελιωμένου ἐπὶ μιᾶς ἐκ τῶν ἐπισκέψεων ἐκείνων αἵτινες τὸν βάλουν εἰς δύσκολον θέσιν. Ὁ Κ. Βρεσσὼν ἐνθυμεῖται πάντοτε τὰς δυσαρέστους περιπτώσεις, τὴν ταραχὴν τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασε πρό τινων ἐτῶν εἰς Βερολίνον, κατὰ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἑορτάζετο ἡ παρουσία τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας

Ἀλλ' ὁ Κ. Γουϊζότος τὴν φορὰν ταύτην ἀντὶ νὰ ἐγκρίνῃ τοὺς λόγους τοῦ πρέσβεως, ἐπέμεινε νὰ θέλῃ νὰ μένῃ ὁ Κ. Βρεσσὼν εἰς Βερολίνον. Ὁ Κ. Γουϊζότος ἐπρότεινεν, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀρνήσεώς του, παρατηρήσεις πολιτικὰς τὰς ὁποίας ἀπέδιδεν εἰς τὴν ἐλπίδα μιᾶς δυνατῆς προσεγγίσεως μεταξὺ τῶν μυστικοσυμβουλίων τῆς Πετρουπόλεως καὶ τῶν Κεραμικῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιῤῥοὴν μάλιστα μιᾶς ἐπισήμου μεσολαβήσεως τῆς γραμματείας τοῦ Βερολίνου.

Ὁ Κ. Βρεσσὼν μὴ ἔχων διάθεσιν νὰ εὑρεθῇ εἰς νέας περιπλοκὰς, ἐπέμεινε ἐντόνως εἰς τὴν ζήτησίν του. Ὁ Κ. Βρεσσὼν ἔρχεται λοιπὸν εἰς Παρίσια, ὅπου θέλει περιμένει ἡσύχως τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ῥωσσίας νὰ τοῦ ἀφήσῃ τὴν ἐλευθέραν θέσιν εἰς τὸ Βερολίνον.

(*Πατρὶς*)

— Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν δύω Κόσμων ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἓν ἄρθρον τοῦ Κ. Λίθρη, περιέχον πολλὰ περὶ τῶν Ἰησουϊτῶν περίεργα, καὶ περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ των. Διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν εἴσοδον εἰς τὰς πόλεις, ἰδοὺ τί μηχανεύονται· ὡς ἐκκλησιαστικὸς μὲ ταπεινὸν καὶ σεμνὸν σχῆμα, ἀλλ' εὐπροσήγορος καὶ πονηρὸς, φθάνει ἐφοδιασμένος μὲ συζητικὰ γράμματα ὁ Ἰησουϊτης. Δὲν ζητεῖ ἄλλην χάριν εἰμὴ ἐκείνην τοῦ νὰ κάμνῃ διδαχὰς ἀμισθὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκκλησίαν, καὶ τὸ ἐπιτυγχάνει εὐκόλως. Ὁ Ἰησουΐτης ἐπεκτείνει τὴν διαμονήν του ἐπισύρων τὴν εὔνοιαν τῶν εὐλαβῶν τοῦ τόπου. Μετ' ὀλίγον φθάνει εἷς συναδελφὸς, ἔπειτα εἷς ἄλλος, ἔπειτα καὶ ἄλλος. Ὅταν ἴδουν τὸν ἀριθμὸν των ἀρκετὸν, ζητοῦν ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπον τὴν ἄδειαν νὰ κάμουν ἐκκλησίαν· ἀπὸ τὴν στιγμὴν αὐτὴν σχηματίζεται κοινότης, γίνεται ἀκλόνητος καὶ καμμία δύναμις δὲν δύναται νὰ τὴν ἀποσείσῃ. Ἡ Ῥώμη εἶναι ἡ καθέδρα ὅπου ὑπάρχει ἡ ἑστία τῶν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν λαμβάνουν ὁδηγίας.

Ὑπάρχει, λέγει ὁ Κ. Λίθρης, εἰς τὸ κεντρικὸν κατάστημα τῆς Ῥώμης ἄπειρα κατάστιχα ἢ βιβλία ληξιαρχικὰ ὅπου εὑρίσκονται ἐγγεγραμμένα τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν Ἰησουϊτῶν, τῶν προσηλύτων, καὶ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, φίλων ἢ ἐχθρῶν, μὲ τοὺς ὁποίους ἔχουν σχέσεις. Εἰς τὰ βιβλία αὐτὰ ἀναφέρονται χωρὶς καμμίαν ἀλλοίωσιν, χωρὶς μίσος, χωρὶς πάθος, ὅλαι αἱ πράξεις ἀποβλέπουσαι τὴν ζωὴν ἑκάστου ἀτόμου. Εἰς αὐτὰ ὑπάρχει ἡ πλέον γιγαντιαία βιογραφικὴ σύνοψις ἥτις ἐσυστήθη ποτὲ ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ κόσμου. Ἡ διαγωγὴ μιᾶς ἐλαφρόνους γυναικὸς, τὰ κρυπτὰ σφάλματα ἑνὸς ἄρχοντος ἢ διοικητοῦ, ἐκτίθενται εἰς τὰ βιβλία αὐτὰ μὲ τὴν πλέον ἀκριβῆ ἀμεροληψίαν. Ὅταν γένῃ χρεία νὰ ἐνεργηθῇ τι ἀποβλέπον ἓν ἄτομον, ἀνοίγεται τὸ βιβλίον καὶ γνωρίζεται ἀμέσως ἡ ζωή του, ὁ χαρακτὴρ του, τὰ ἰδιώματά του, τὰ σφάλματά του, οἱ σκοποί του, ἡ οἰκογένειά του, οἱ φίλοι του, αἱ πλέον στεναὶ μετὰ τῶν ἄλλων σχέσεις του.

Ἂς κρίνῃ τις πόσην δύναμιν παρέχει εἰς μίαν τοιαύτην συντροφίαν τὸ μέγα αὐτὸ Ἀξιωνομικὸν βιβλίον τὸ ὁποῖον ἐνηγκαλίζεται τὸν κόσμον ὁλόκληρον, καὶ πόσος κίνδυνος ὑπάρχει εἰς τὴν διὰ τῆς διδασκαλίας εἰσαγωγὴν τῶν τοιούτων ἀνθρώπων εἰς τὰ μυστικὰ τῶν οἰκογενειῶν ἑνὸς κράτους.

— Γράφουν ἀπὸ Βελιγράδιον τὴν 27 Ἰουνίου. — Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου ὁ Βαρὸν Λιέβεν ἠθέλησε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴν κοινὴν γνώμην· καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κατέστη τόσον δημοτικὸς ὥστε δὲν ὁμιλοῦν περὶ αὐτοῦ εἰμὴ μὲ ἐνθουσιασμόν· καὶ δύναταί τις νὰ εἴπῃ μετὰ βεβαιότητος ὅτι ὅτι ὁ Βαρὸν Λιέβεν εἶναι τὴν σήμερον ὁ πλέον εὐυπόληπτος εἰς τὴν Σερβίαν ἄνθρωπος. Ἡ ἔξαφνος αὐτὴ μεταβολὴ εἰς τὴν συμπεριφορὰν τῆς Ῥωσσίας εἶναι τῳόντι περίεργος, διότι αὐτὴ ἐδείχθη ἀντίπαλος τοῦ πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀπήτησεν νὰ ἐξορισθῶσιν ὁ Βούτζιχ καὶ ὁ Πετρονιέβιτζ. Ἀλλ' ὁ ἀπροσδόκητος χαρακτὴρ κυρίως τῆς μεταβολῆς αὐτῆς τῆς Ῥωσσίας εἶναι ὅστις ἐπροξένησε τὴν κυρίευσιν τῶν καρδιῶν ὅλων ἐπὶ τῆς Σερβίας. Δὲν εἶναι παντελῶς πιθανὸν ὅτι ὁ Βαρὸν Λιέβεν ἠνὰ ἐνήργησεν ὑπὸ τὴν ἰδίαν του προσωπικὴν εὐθύνην, αὐτὸς εἶχε βεβαίως ὁδηγίας ἰδιαιτέρας. Οὕτως ἡ Ῥωσσία ἐπανέλαβε πάλιν τὴν ἐπιῤῥοὴν της εἰς τὴν Σερβίαν. Μεθαύριον, ὁ στρατηγὸς Λιέβεν θέλει ἀφήσει τὴν πόλιν μας καὶ θέλει διευθυνθῇ διὰ τῆς Βιέννης εἰς τὴν Πετρούπολιν.

— Ἀναγινώσκεται εἰς τὸν Τίμες. Ἓν ἄρθρον καταχωρηθὲν εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Αὐγσβούργου καὶ τὸ ὁποῖον φαίνεται βεβαίως ὑπαγορευθὲν ὑπὸ τὴν ἐπιῤῥοὴν τῆς Αὐστρίας, μεθερμηνεύεται μέ τινας λέξεις τοῦ σὶρ Ῥοβέρτου Πήλ, αἵτινες ἀπαιτοῦν κάποιας ἐκμέρους μας παρατηρήσεις. Ἡ Βρετανικὴ βέρνησις δὲν ἠθέλησεν ἔπειτα νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα οἰκειοποιήθη τὸ μυστικοσυμβούλιον τῆς Πετρουπόλεως ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σερβίας, ἀλλ' ἐστοχάσθη ὅτι δὲν ἔκειτο εἰς αὐτὴν νὰ δείξῃ ἀντίστασίν τινα, ὅταν ἔβλεπε τὴν Αὐστρίαν, τὴν γείτονα αὐτὴν δύναμιν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχουσαν καὶ περισσότερον συμφέρον, νὰ μὴ κάμῃ καμμίαν ἀπαίτησιν. Μόλα ταῦτα, ὅταν τὰ πιστοποιητικὰ, τὰ ὁποῖα ἀφαιροῦσι τὰ τελευταῖα εἰς τὴν Σερβίαν συμβάντα, καθυποβληθῶσι ὑπ' ὄψιν τοῦ βουλευτηρίου, θέλει δυνηθῇ πᾶς τις νὰ ἴδει τότε ὅτι ὁ Λόρδος Ἀβερδῖνος ἐπέτυχε κατ' εὐχὴν τὴν εἰς τὴν Σερβίαν σύστασιν μιᾶς δυνατῆς καὶ ἀξιοσεβάστου κυβερνήσεως.

— Βεβαιοῦνται, λέγει ἡ ἐφημερὶς του Φραγκφορτίου, ὅτι πολλαὶ Γερμανικαὶ οἰκογένειαι τῶν Ῥωσσικῶν κατὰ τὰς ὄχθας τῆς Βαλτικῆς ἐπαρχιῶν σκοπεύουν νὰ ἀποικίσουν εἰς τὴν Προυσσίαν, διότι τὸ Σλαβικὸν πνεῦμα τείνει πάντοτε νὰ ἐπίκειται ἐπὶ

ἡμέραν. Σᾶς ἐζήτησα μικράν τινα προθεσμίαν πρὶν σᾶς ἀποκριθῶ διὰ νὰ συμβουλευθῶ τοὺς διδασκάλους, τοὺς παῖδας καὶ τοὺς γονεῖς των. Πρὶν νὰ δυνηθῶ νὰ τὸ ἐκτελέσω, διατάξετε τὴν φυλάκισιν τοῦ ἀνεψιοῦ μου, ὅστις εἶναι ὡσαύτως ὁ διδάσκαλος τῶν παίδων μου. Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς εὐλογήσῃ.

Σᾶς ἐπαρακαλέσαμεν αὐτοπροσώπως νὰ τὸν ἐλευθερώσετε, καὶ μᾶς ὑπεσχέθητε νὰ τὸ κάμετε πρὸς τὸ ἑσπέρας. Εἴπομεν ἐν ἑαυτοῖς· ἄνθρωπος μέγας καὶ δυνατὸς δὲν δύναται νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸν λόγον του. Ὑμεῖς μ' ὅλον τοῦτο δὲν τὸν ἀπελύσετε εἰμὴ τὴν ἐπαύριον. Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς εὐλογήσῃ.

Μετὰ ταῦτα, ἐπροσκάλεσα τοὺς σχιούρκους τῶν μακατίβων (διδασκάλους τῶν σχολείων), καὶ τοὺς ἀνήγγειλα τὰς προτάσεις σας. Ὅλοι τὰς ἀπεποιήθησαν· εἶπον· ἂν ἡ θέλησίς μας εἶναι ἐλευθέρα, δὲν τὰς δεχόμεθα, δὲν δυνάμεθα νὰ τὰς δεχθῶμεν· ἂν εἶναι διὰ τῆς βίας, ἂς κάμουν ὅ,τι θέλουν. Οἱ παῖδες τῶν μουσουλμάνων δὲν ὑπάγουν εἰς τὰ σχολεῖα μας δι' ἄλλο εἰμὴ διὰ νὰ μάθουν τὸ Κοράνιον. Οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν δὲν γνωρίζουν ἀκόμη οὐδὲ τὴν Ἀραβικὴν ἥτις εἶναι ἡ βάσις τῆς θρησκείας, πῶς θέλουν διδαχθῇ μίαν ξένην γλῶσσαν ἥτις δὲν δύναται νὰ τοῖς εἶναι ὠφέλημος, καὶ ἥτις ἴσως τοὺς βλάψει! Ἡμεῖς βλέπομεν τοὺς πλείστους ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἔμαθον τὴν γαλλικὴν νὰ μὴ παύουν ἀπὸ τὸ νὰ μεθύουν καὶ νὰ ἀποποιοῦνται τὴν νηστείαν καὶ τὰς προσευχάς.

Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ παντοδύναμος Κ. ὑπουργὸς τοῦ πολέμου (ὁ Θεὸς νὰ τὸν πολυχρονῇ) νὰ μὴ θελήσῃ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν βίαν, ἀλλὰ τὴν πειθώ. Ἐκεῖνος ὅστις θέλει ἐπιφορτισθῇ τὸ βάρος νὰ δίδῃ μαθήματα γαλλικὰ εἰς τοὺς παῖδας τῶν μουσουλμάνων, ἂς συστήσῃ σχολεῖον ἰδιαίτερον, καὶ καθεὶς ἂς ἔχει τὴν ἐλευθερίαν νὰ πηγαίνῃ ἢ νὰ μὴν πηγαίνῃ εἰς αὐτό. Ὅσον τὸ κατ' ἐμέ, δὲν ἔχω τὴν ἐλευθερίαν οὐδὲ τὴν δύναμιν νὰ διάσω κανένα, διότι εἶναι ἐναντίον τῆς θρησκείας. Καὶ ἂν δὲν ἀντέκειτο καὶ εἰς τὴν θρησκείαν, τί ἠδυνάμην νὰ κάμω τὴν σήμερον ὅτε πλέον ἔχασα τὴν ἐπιῤῥοὴν μου, κατεπατήθη ἡ τιμή μου, δὲν ἔχει δύναμιν ὁ λόγος μου, ἐξ αἰτίας τῆς προσβολῆς ἥτις ἔγεινεν εἰς τὸν ἀνεψιόν μου καὶ ἥτις ἐπιστρέφει ἐπάνω μου; Ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος ὅστις ἐπέστησα τὴν προσοχὴν μου διὰ νὰ μὴ μάθουν οἱ παῖδες μου ἄλλην γλῶσσαν εἰμὴ μόνον τὴν ἀραβικὴν, καὶ τοὺς ἐμποδίζω ἀπὸ τοῦ νὰ μάθουν τὴν γαλλικήν. Μὲ ἐπαπειλήσετε νὰ γνωστοποιήσω τὴν ἀπόφασίν μου εἰς τὸν ὑπουργόν. Ἰδοὺ ὁ λόγος μου γεγραμμένος ἰδιοχείρως· στείλατέ τον, ὅταν τὸ κρίνετε εὔλογον, δὲν ἔχω νὰ προσθέσω οὐδὲ νὰ ἀφαιρέσω τίποτε.

Ἀπὸ τὸν Μουσταφὰ Βὲν Μουχαμὲδ Μουφτὴ τὸ 1843. »

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐστάλη τὸ παρελθὸν σάββατον· κατὰ τὸ μεσονύκτιον, οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἦλθον καὶ ἐκτύπησαν τὴν θύραν τοῦ μουφτὴ, τὸν ἐπροσκάλεσαν νὰ καταβῇ διὰ νὰ τὸν ὁμιλήσουν καὶ ἀμέσως τὸν συνέλαβον ἡμίγυμνον καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὴν φυλακὴν, ὅπου ἔμενε μέχρι τῆς ἀκολούθου τρίτης, ἡμέρας καθ' ἣν ἐμπαρκαρίσθη διὰ τὴν Γαλλίαν.

(ἡ Νομοθετικὴ)

τοῦ Γερμανικοῦ πνεύματος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπάρχει φόβος μὴ ἤθελον προσδληθῆ τὰ θρησκευτικά των συμφέροντα. Τὸ Ῥωσσικὸν μυστικοσυμδούλιον μεταχειρίζεται Γερμανοὺς εἰς τὰς δημοσίους εἰς τὴν Ῥωσσίαν ὑπηρεσίας· ἀλλ' εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Βαλτικῆς δὲν διορίζει εἰμὴ ὑπαλλήλους Ῥωσσους. Ἐὰν τοῦτο ἐξακολουθεῖ τὸ Γερμανικὸν πνεῦμα θέλει ἐξορισθῆ ὁλοτελῶς ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης πρὶν τῶν τριάκοντα ἐτῶν.

Ὁ Ταχυδρόμος τῶν Ὁμοσπόνδων Ἐπαρχιῶν ἀναφέρει ἓν παράδειγμα μακροδιότητος ἐξαιτίου. Βεδαιοῖ ὅτι ἡ κυρία δελα Κρουξ-Καδάλλο, γεννηθεῖσα εἰς τὸ Σὰν Ῥαφαὴλ δε λα Γάνδες, τῆς περιφερείας τοῦ Γουανάρες, τὸ 1699, ζῆ ἀκόμη τὴν σήμερον. εἶναι λοιπὸν 114 ἐτῶν. Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐφημερὶς προσθέτει ὅτι εἰς τὰ 118 ἔτη τῆς ἡλικίας της χάσασα τὴν ὅρασίν της, ἐξανέλαδεν αὐτὴν εἰς τὰ 138 ἔτη της.

— Γράφουν ἀπὸ τὴν Ῥώμην, τὴν 5. Ἰουνίου. Ἔκτακτον πολιτικὸν στρατοδικεῖον ἐσυστήθη εἰς τὰ περίχωρα τῆς Βολονίας καὶ τῆς Ῥαδένης διὰ νὰ δικάσῃ συνοπτικῶς τὰ κατὰ τῆς δημοσίου ἐξουσίας ἐγκλήματα. Ἀναγινώσκεται εἰς ἓν φύλλον τοῦ παπικοῦ κράτους ὅτι πρό τινος καιροῦ ἡ ἐξουσία ἐπροσδλήθη πολλάκις διὰ τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων· καὶ πραγματικῶς, εἰς Λόγαν, Μεδιάκαν καὶ ἀλλαχοῦ, οἱ στρατιῶται τοῦ πάππα ἐπροσδλήθησαν, ἐπληγώθησαν, καὶ τινες μάλιστα ἐξ αὐτῶν ἐφονεύθησαν.

ΕΓΧΩΡΙΑ.

Διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου μας, ὑπεσχέθημεν ὅτι διὰ τοῦ παρόντος θέλομεν δημοσιεύσει τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων τῶν γενομένων εἰς τὰ λοιπὰ δημοτικὰ σχολεῖα μας, καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς τὸ φιλελληνικὸν τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμωτάτου κυρίου Φ. Χίλδνερ. Ἐκθέτομεν ὅθεν ὅτι οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι ὅλων ἐν γένει τῶν σχολείων αὐτῶν ἐξετασθεῖσαι, παρευρισκομένου πάντοτε τοῦ φιλομούσου κυρίου Διοικητοῦ μας, τοῦ κυρίου Δημάρχου, τῆς ἐξεταστικῆς καὶ ἐπιθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, ἔδωκαν καὶ κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος τρανὰ δείγματα τῆς πρὸς τὴν παιδείαν ἀφοσιώσεώς των, διότι ἀπεκρίνοντο εὐστόχως καὶ θαυμασίως εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα τοὺς ἐπροδάλοντο.

Το φαινόμενον τοῦτο καθίσταται ἀναντίῤῥητος ἀπόδειξις, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας, ὡς ἀπὸ φυσικὸν ἔνστιγμα κατοιούμενον ἀγαπᾷ τὴν παιδείαν, μοναδικὸν μέσον πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν, ὅσα τὸ ὑπέρτατον ὄν προώρισε διὰ τὸ ἀνθρωπινον γένος. Καὶ εἶναι τῷ ὄντι παράδοξον να δλέπῃ τις πενταετῆ νήπια νὰ σπευδάζωσιν εἰς τὴν γραμματικὴν, ἀφοῦ ἔμαθον ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι διδασκόμενα ἐνταυτῷ καὶ διάφορα ἄλλα μαθήματα. Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν μας διάφοροι πολιτικαὶ περιπέτειαι κατέστησαν πολλάκις πρόσκομμα εἰς τὴν πρὸς τὴν παιδείαν ἀχαλίνωτον ὁρμὴν τῆς νεολαίας μας, καὶ ἐσταμάτησαν τὴν πρόοδον, ἥτις ἤθελεν εἶσθαι σήμερον ἀνωτέρα παντὸς ἐπαίνου.

Ἐνῶ ἐξ ἑνὸς μέρους ἐπαινοῦμεν εἰλικρινῶς τὸν πρὸς τὴν παιδείαν ἔρωτα καὶ ἀφοσίωσιν τῆς νεολαίας μας ἀμφοτέρων τῶν φύλων, δὲν δυνάμεθα ν' ἀποσιωπήσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους διδασκάλους καὶ διδασκαλίσσας τῶν δημοτικῶν σχολείων μας, κυρίους Ἐμμανουὴλ Μαγκάκη, Ἀναστασίου Κονδιλάκη, Ἑλένην Δημητρίου καὶ Μαρίαν Λουλουδάκη, διὰ τὸν ἀκάματον ζῆλόν των ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς νεολαίας μας, οὐχ' ἧττον δὲ καὶ πρὸς τοὺς εἰς τὸ φιλελληνικὸν σχολεῖον τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμωτάτου κυρίου Χίλδνερ διδασκάλους καὶ διδασκαλίσας.

Αὔριον θέλουν ἀρχήσει αἱ ἐξετάσεις καὶ εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τῶν κορασίων τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τῆς κυρίας Κοκόνας Χ. Θεοδώρου· ἐπιφυλαττόμεθα ὅθεν νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τούτων τὸ ἀποτέλεσμα.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἑρμοῦ.

Παρευρεθεὶς εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς Κ. Ἑλένης Δημητριάδου δὲν δύναμαι νὰ μὴν ἀποδείξω τὸν θαυμασμόν μου διὰ τὴν ὁποίαν ἴδον πρόοδον εἰς τὰς μαθητρίας καὶ τὴν ἀξιότητα εἰς τὴν διδασκάλισσαν αὐτὴν· εὑρέθην καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, καθὼς καὶ εἰς ἄλλων δήμων σχολεῖα ἀλλ' ἡ πρόοδος τοῦ σχολείου τούτου μὲ ἐπροξένησε μεγίστην ἐντύπωσιν ὡς ἐπροξένησε καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιθεωρητικὴν ἐπιτροπὴν, μὲ τὴν ὁποίαν ἔλαδον ἔπειτα συνέντευξιν· καὶ εἶναι πρέπον νὰ ἀποδοθῇ ὁ ἀνήκων εἰς τὴν καλὴν διδασκάλισσαν αὐτὴν ἔπαινος ὡς ἐξεφράσθη παρησία καὶ ὁ ἀξιότιμος Διοικητὴς, ἀποδώσας τοὺς κατ' ἀξίαν ἐπαίνους εἰς τὴν καλὴν αὐτὴν παιδαγωγὸν τῆς Ἑρμουπόλεως

Ν.

— Προχθὲς ἤτοι τὴν 29 τοῦ ἤδη λήγοντος ἔφθασεν ἐνταῦθα τὸ Γαλλικὸν δίκροτον ὁ Ἀκαμπτος φέρον τὸν ναύαρχον Κ. Περσεδάλ, προελθὸν ἀπὸ Σμύρνην, τὴν 30, πρὸς τὸ ἑσπέρας ἀπέπλευσε διὰ τὸ Τολὸν, ὡς ἐμάθαμεν ἐσυνοδεύετο δὲ καὶ μὲ τὸ ἀτμόπλοιον τὸ ὁποῖον εἶχε καὶ εἰς τὸ παρελθὸν.

— Αἱ ὄρνιθές μας κινδυνεύουν νὰ ἐκλείψουν ἀπὸ τὴν πόλιν μας· οἱ νυκτοκλέπται δὲν παύουν καθεκάστην ἀπὸ τὸ νὰ καθαρίζουν τὰς οἰκίας μας ἀπὸ αὐτάς· οἱ ξενοδόχοι μας ἐπωφελούμενοι ἐκέρδισαν ὄχι ὀλίγα· πόσον ἐπιθυμητὸν ἦτον νὰ εὑρίσκετο μέθοδος διὰ νὰ ἐξαλειφθοῦν τέλος πάντων ἀπὸ τὴν πόλιν μας καὶ τὰ ἀκάθαρτα ζῶά μας οἱ χοῖροι τῶν ὁποίων ὁ περιορισμὸς κατήντησεν τὸ πλέον δυσδιάλυτον πρόδλημα.

— Ὁ Γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως Κ. Μ. Καλιγᾶς μεταδὰς ἰσχάτως εἰς τὴν πατρίδα του Πάτμον, λαδὼν ἄδειαν ἀπουσίας ἔφθασε προχθὲς εἰς τὴν πόλιν μας. Μανθάνομεν ὅτι ἡ ἐκεῖ μετάδασίς του ὑπῆρξε διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ τελευταῖον ἐκ τῶν θείων μυστηρίων μας τὸν γάμον, ἔλαδε γυναῖκα, καὶ ἔγεινε σύζυγος, διὰ τὸ ὁποῖον χθὲς συγχαιρώμεθα ἐκ καρδίας.

— Πρὸ ἀρκετῶν ἡμερῶν εὑρίσκεται περὶ τὰς θαλίσσας μας τὸ Ἀγγλικὸν Κότερον τὸ Μάκπαϊ διοικούμενον ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Κ. Βρούκ, ἐνεργὸν ὡς λέγεται, τὴν καταμέτρησιν τῶν θαλασσῶν, καὶ τῆς περιφερείας τῶν Κυκλάδων ὅλων. Ἐσχάτως ἐνδιέτριψεν ἀρκετὰς ἡμέρας εἰς τὴν νῆσον Δῆλον ὅπου πρὸς τὴν καταμέτρησιν ἐνήργησε καὶ τὴν ἀνέγερσιν ἐντὸς τοῦ λιμένος ἑνὸς μικροῦ μολώματος, κτισθέντος καὶ ἀνυψωθέντος ἐπί τινος ὑφάλου πρὸς ὁδηγίαν καὶ ἀσφάλειαν τῶν προσορμούντων πλοίων· τὸ πάλαι ὑπῆρχε στήλη ἐπὶ τούτου στερεωμένη καὶ ἐξέχουσα εἰς ἀρκετὸν ὕψος ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἡ στήλη αὕτη ἐχαλάσθη ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, καὶ δὲν ἔμενε εἰμὴ μικρὸν μέρος ἐντὸς τῆς θαλάσσης· ἐπ' αὐτῆς ταύτης τῆς στήλης ἐνήργησαν ἤδη οἱ Ἄγγλοι τὸ ἀνωτέρω ὕψωμα τοῦ μολώματος. Ἐκτὸς τούτου ἐνήργησαν ὡσαύτως καὶ τὴν διόρθωσιν τῆς εἰς τὸ παράλιον ἀποδάθρας πρὸς εὔκολον ἀποδίδασιν τῶν θαλασσοπλοούντων. Καὶ ὅλα πρὸς τακτοποίησιν, ὡς λέγουν, τῶν θαλασσίων χάρτων. Πόση εὐγνωμοσύνη χρεωστεῖται εἰς τοὺς θαλασσοκράτορας τούτους τοῦ σημερινοῦ αἰῶνος !

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποραινόμενος διὰ Συμδολαιογραφικῆς πράξεως ὑπ' ἀριθ. 4429 καὶ ἀπὸ ἡμερομηνίαν 16 Ἰουλίου 1843 γεγραμμένης ἐνώπιον τοῦ Συμδολαιογράφου Τήνου κυρίου Ν. Ζάρπα ἠγόρασα ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας, μίαν οἰκίαν ἀνήκουσαν εἰς τὸν εἰρημένον Ναὸν τῆς Εὐαγγελίστριας κειμένην ἐντὸς τῆς πόλεως Τήνου, χαμώγαιον ἀπὸ μίαν αἴθουσαν, δύω κάμαραις, ἕνα κελάριον μαγειρεῖον, καὶ κάτωθεν τῆς μιᾶς κάμερας ἕνα μικρὸν ὑπόγαιον, ἥτις ἔχει πλησιαστὰς ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν τὴν οἰκίαν τῆς Ταρὼς θυγατρὸς Γεωργαντοπούλου, ἀπὸ τὴν ἄλλην οἰκίαν τοῦ Νικολάου Σιτριλῆ, διὰ δραχμὰς 818. Προσκαλοῦνται ὅθεν ὅσοι δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀπαιτήσεις ἐπὶ τῆς εἰρημένης οἰκίας νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου προθεσμίας. ἢ πρασαγάγωσιν αὐτὰς ἄλλως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας, ταύτης πᾶσα ἀπαίτησις θέλει εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἐν Τήνῳ τὴν 19 Ἰουλίου 1853

Θεόδωρος Α. Λάμπρος

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 3888 πωλητήριον ἔγγραφον γενόμενον ἐνώπιον τοῦ Συμδολαιογράφου Τήνου Κ. Νικολάου Ζάρπα, τὴν δεκάτην πέμπτην Ὀκτωμδρίου 1842 ἠγόρασα ὁ ὑπογεγραμμένος παρὰ τὸν Κ. Δῆμον Λεδαντῆ Μηλωνᾶ πληρεξούσιον τοῦ ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου Λεδαντῆ εἰς θέσιν ὀνομαζομένην ἄσπρην Μάνδραν, πλησιάζουσα ἡ ἀγρὰ τοῦ Ἀντωνίου Ἀδλάντος καὶ τῶν κληρονόμων τοῦ ποτὲ Γέρου Σανταμούρη μία παραγγειὰ μὲ ἓν κελίον εἰς τὸν Δῆμον Τήνου διὰ δραχμὰς εἴκοσι ἀριθ. 20 ἀνήκουσα εἰς τὸν ἐντολέαν του Κωνσταν. Λεδεντὴ· διὰ τοῦτο περικαλῶ νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα ὅσοι ἔχουν ἀπαιτήσεις ἢ δικαίωμα νὰ παρουσιασθῶσιν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, ἄλλος χάνουν τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ἑξῆς καὶ καθε ἄλλος ἀπαιτησίτης κατὰ τὸν νόμον.

Ἐν Τήνῳ τὴν 27 Ἰουλίου 1843

Διὰ τὸν ἀγράμματον Νικόλαον Μ. Ἀρμακόλαν κατ' αἴτησίν του Παναγιώτης Παππαδάκης μάρτυς.

ΕΚ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΑΙΑ (Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Μ. Προδρόμου)